

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 144/14

Λουξεμβούργο, 6 Νοεμβρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-385/13 P
Ιταλία κατά Επιτροπής

Το Δικαστήριο επικυρώνει τις αποφάσεις με τις οποίες η Επιτροπή αρνήθηκε να καταβάλει στην Ιταλία τις χρηματοδοτικές συνδρομές για τη διαχείριση και τη διάθεση των στερεών αποβλήτων στην Καμπανία

Η Ιταλία δεν έλαβε όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διάθεση των στερεών αποβλήτων στην περιφέρεια αυτή

Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) αποσκοπεί, από κοινού με τα λοιπά διαρθρωτικά ταμεία, στην προαγωγή της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής στην Ένωση, με τη διόρθωση των κυριότερων ανισοτήτων και την ανάπτυξη των περιφερειών. Συμβάλλει, επίσης, στην επίτευξη υψηλού επιπέδου περιβαλλοντικής προστασίας.

Το 2000, στο πλαίσιο των διαρθρωτικών παρεμβάσεων της Ένωσης στην Ιταλία, η Επιτροπή ενέκρινε το επιχειρησιακό πρόγραμμα «Καμπανία» (ΕΠ Καμπανία) για τις δαπάνες που είχαν πραγματοποιηθεί από το 1999 έως το 2008. Ένα μέτρο ¹ που περιλαμβανόταν στο πρόγραμμα αυτό αφορούσε διάφορες δράσεις σχετικές με το περιφερειακό σύστημα διαχείρισης και διάθεσης των στερεών αποβλήτων. Οι παρεμβάσεις της περιφέρειας για τη βελτίωση και την προαγωγή της συλλογής και διάθεσης των στερεών αποβλήτων προκάλεσαν δαπάνες ύψους 93 268 731,59 ευρώ, το 50 % των οποίων (ήτοι 46 634 365,80 ευρώ) συγχρηματοδοτήθηκε από τα διαρθρωτικά ταμεία.

Το 2007, η Επιτροπή κίνησε κατά της Ιταλίας διαδικασία λόγω παραβάσεως, καθόσον η Ιταλία δεν είχε εξασφαλίσει, στην Καμπανία, τη διάθεση των στερεών αποβλήτων χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον και δεν είχε δημιουργήσει ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης των αποβλήτων. Εν τω μεταξύ, ήδη από το 2008, η Επιτροπή ενημέρωσε τις ιταλικές αρχές σχετικά με τις συνέπειες της κινηθείσας διαδικασίας λόγω παραβάσεως για τη χρηματοδότηση του ΕΠ Καμπανία: επισήμανε ότι σχεδίαζε να αρνηθεί την απόδοση των δαπανών για το περιφερειακό σύστημα στερεών αποβλήτων, το οποίο επίσης αποτελούσε αντικείμενο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως· συνεπώς, οποιαδήποτε αίτηση πληρωμής των δαπανών για το ΕΠ η οποία θα υποβάλλονταν μετά την παράβαση των υποχρεώσεων που απέρρεαν από την οδηγία περί στερεών αποβλήτων, θα απορριπτόταν ². Η διαδικασία λόγω παραβάσεως κατέληξε, το 2010 ³, στην έκδοση απόφασης του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται ότι η Ιταλία παρέβη την οδηγία περί αποβλήτων ⁴. Στην απόφαση αυτή, το Δικαστήριο αναφέρει ότι η παράβαση της Ιταλίας θέτει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία και είναι επιβλαβής για το περιβάλλον.

¹ Μέτρο 1.7. Ως «μέτρο» νοείται το μέσο με το οποίο ένας άξονας προτεραιότητας εντάσσεται σε πολυετές πρόγραμμα και το οποίο επιτρέπει τη χρηματοδότηση των δράσεων. Ως «δράσεις» νοούνται τα σχέδια ή οι πράξεις που πραγματοποιούνται από τους τελικούς αποδέκτες των παρεμβάσεων.

² Ο κανονισμός 1260/99 για τα διαρθρωτικά ταμεία (άρθρο 32, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ') ορίζει ότι οι πληρωμές του ΕΤΠΑ εξαρτώνται από την προϋπόθεση να μην έχει λάβει η Επιτροπή απόφαση για την κίνηση διαδικασίας λόγω παραβάσεως.

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 2010, *Επιτροπή κατά Ιταλίας* (υπόθεση C-297/08), βλ. επίσης [AT αριθ. 20/10](#). Επισημαίνεται, εξάλλου, ότι εκκρεμεί επί του παρόντος υπόθεση «λόγω δεύτερης παραβάσεως» (άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ) (C-653/13, *Επιτροπή κατά Ιταλίας*). Η Επιτροπή ζήτησε από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Ιταλία δεν εκτέλεσε την απόφαση του 2010 και να την καταδικάσει να καταβάλει ημερήσια χρηματική ποινή (256 819,2 ευρώ) και κατ' αποκοπήν ποσό (το ύψος του οποίου προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό ημερησίου ποσού 28 089,6 ευρώ επί τον αριθμό των ημερών κατά τις οποίες εξακολουθεί να υφίσταται παράβαση).

⁴ Οδηγία 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 2006 (ΕΕ L 114, σ. 9).

Η Επιτροπή έκρινε, συνεπώς, ότι με τη διαδικασία λόγω παραβάσεως ετίθετο υπό αμφισβήτηση το σύνολο του συστήματος διαχείρισης των στερεών αποβλήτων στην Καμπανία και ότι δεν υπήρχαν επαρκείς εγγυήσεις όσον αφορά την ορθή υλοποίηση των δράσεων που συγχρηματοδοτούνταν από το ΕΤΠΑ. Ζήτησε, ως εκ τούτου, από τις ιταλικές αρχές να μειώσουν όλες τις δαπάνες για το εν λόγω μέτρο, εκτός αν η Ιταλία τακτοποιούσε την κατάσταση. Το ποσό που αφορούσε τις δαπάνες οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του μέτρου αυτού και είχαν ως αντικείμενο το περιφερειακό σύστημα διαχείρισης και διάθεσης των στερεών αποβλήτων (18 544 968,76 ευρώ) κηρύχθηκε μη επιλέξιμο.

Το Γενικό Δικαστήριο, κατόπιν προσφυγής της Ιταλίας, επικύρωσε, με απόφαση του 2013⁵, την άρνηση της Επιτροπής κρίνοντας ότι η Επιτροπή, προκειμένου να αρνηθεί ενδιάμεσες πληρωμές του ΕΤΠΑ, είναι αρκετό να αποδείξει ότι το αντικείμενο μιας εκκρεμούς διαδικασίας για διαπίστωση παραβάσεως συνδέεται ευθέως με το «μέτρο» στο οποίο εμπίπτουν οι δράσεις που αποτελούν αντικείμενο της χρηματοδότησης από τα διαρθρωτικά ταμεία. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, συνεπώς, ότι η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα να θεμελιώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις στον κανονισμό για τα διαρθρωτικά ταμεία⁶.

Με την αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου, η Ιταλία προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι στηρίχθηκε σε απλή σύγκριση μεταξύ των αντικειμένου της παράβασης και του αντικειμένου του μέτρου, πράγμα που το οδήγησε να κρίνει επαρκή μια μερική αντιστοιχία μεταξύ της παραβατικής κατάστασης και του χρηματοδοτούμενου μέτρου. Η Ιταλία υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι έπρεπε να γίνει σύγκριση σε σχέση προς τις ειδικές δράσεις με τις οποίες υλοποιείται το μέτρο.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει ότι καλώς το Γενικό Δικαστήριο συνέκρινε το αντικείμενο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως που είχε κινηθεί από την Επιτροπή με το αντικείμενο του μέτρου ΕΤΠΑ και, συνεπώς, δικαίως έκρινε ότι η Επιτροπή είχε αποδείξει **επαρκώς άμεσο σύνδεσμο μεταξύ της διαδικασίας λόγω παραβάσεως και του αντικειμένου των αιτήσεων πληρωμής ΕΤΠΑ που κηρύχθηκαν μη επιλέξιμες.**

Συγκεκριμένα, κρίνει, αφενός, ότι η διαδικασία λόγω παραβάσεως αφορούσε το σύνολο του συστήματος διαχείρισης και διάθεσης των στερεών αποβλήτων στην Καμπανία, συμπεριλαμβανομένων της ανάκτησης/αξιοποίησης και της αναποτελεσματικότητας της διαφοροποιημένης συλλογής. Αφετέρου, οι παρεμβάσεις που έπρεπε να καλυφθούν από το επίμαχο μέτρο περιελάμβαναν τις ενισχύσεις για την εγκατάσταση ενός συστήματος διαφοροποιημένης συλλογής των αστικών αποβλήτων, την ανάκτηση/αξιοποίηση των αποβλήτων σε μεταγενέστερο στάδιο καθώς και την κατασκευή χώρων υγειονομικής ταφής.

Το Δικαστήριο απορρίπτει, συνεπώς, όλα τα επιχειρήματα της Ιταλίας καθώς και την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της.

Κατά συνέπεια, επικυρώνεται η άρνηση της Επιτροπής να καταβάλει στην Ιταλία τις χρηματοδοτικές συνδρομές για τη διαχείριση και τη διάθεση των στερεών αποβλήτων στην Καμπανία.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

⁵ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Απριλίου 2013, *Ιταλία κατά Επιτροπής* (συνεκδικασθείσες υποθέσεις [T-99/09](#) και [T-308/09](#), βλ. επίσης [ΑΤ αριθ. 50/13](#))

⁶ Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1).

Το πλήρες κείμενο της απόφασεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της απόφασεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106